

opusdei.org

Жозефіна Магно - герой для термінально хворих

Суголосна останнім
матеріалам сайту історія про
жінку, яка допомагала людям
гідно зустрітися зі смертю.

19.09.2011

**Жозефіна Магно, одна з
засновників хоспісного руху в
США**

Можливо, однією з найбільш відомих жінок - членів Opus Dei в США була покійна Жозефіна Магно, відома як одна з засновників хоспісного руху в США. Хоспісна допомога забезпечує пацієнтам у термінальній (фінальній) стадії хвороби підтримку, якої вони потребують аби померти гідно. Сьогодні хоспісна допомога є доступною, але коли доктор Магно прибула до США у 1969 р., її взагалі не було.

Доктор Магно присвятила своє життя справі забезпечення загальної доступності хоспісної допомоги у США, у Філіппінах та скрізь у світі. Її особиста боротьба з власним онкологічним захворюванням була першопричиною її прагнення допомогти людям помирати гідно. Короткий огляд її життя показує її як людину та професіонала.

За походженням філіппінка, доктор Магно почала свою медичну кар'єру у приватній терапевтичній практиці. Пізніше вона була залучена до формування політики у сфері охорони здоров'я в якості помічника голови Комітету з розвитку науки, а пізніше – як помічник секретаря з охорони здоров'я у філіппінському уряді. Згодом у 1969 р. вона переїхала до США. Перед тим їй чоловік, з яким вони прожили 11 років, помер від раку, залишивши їй сімох дітей. Після цього вона вже не одружувалася.

Лікувати онкохворих пацієнтів

Невдовзі по прибутті до США, в неї було діагностовано рак молочної залози. Після сеансів радикальної мастектомії та інших процедур, вона вирішила залишитися працювати у медичному центрі

університету Джорджтауну. Під час своєї післядипломної освіти вона спостерігала, як лікарі намагаються робити все можливе, щоб лікувати своїх онкохворих пацієнтів. Вона бачила, що загальновживане лікування, яке нерідко було власне не лікуванням, а лише намаганням продовжити життя, зазвичай мало дуже тяжкі побічні ефектами і завдавало пацієнтам невимовні муки.

Ці спостереження змусили її запитати свого наукового керівника, чому лікування має продовжуватися, якщо надії на одужання нема? Доктор Магно розповідала, що відповідь була класичною: «Легше продовжувати лікування, ніж повідомити пацієнту, що більше ми зробити не можемо». І тоді вона зрозуміла, що, окрім застосування агресивних методів лікування

помираючим має надаватися інша допомога. З цього почалася її місія з розвитку хоспісного руху в США та в усьому світі.

Вона допомагала запроваджувати та контролювати виконання хоспісних програм у різних лікарнях, включаючи лікарню ім. Генрі Форда в Детройті та медичний центр університету Джорджтауну у Вашингтоні. Саме там вона у співпраці з організацією «Блакитний хрест і щит» розробила пілотний проект з надання хоспісної допомоги. У рамках цього проекту було визначено роль страхових агенцій при наданні хоспісної допомоги в США. Дані, отриманні у результаті виконання проекту, привели до запровадження практики відшкодуванні вартості надання хоспісної допомоги програмою Medicare та приватними страховими агенціями.

Доктор Магно заснувала та стала членом ради директорів Академії лікарів хоспісів. Вона була призначена виконавчим директором Національної хоспісної організації; за час її керівництва кількість хоспісів у США зросла зі ста до майже 1,500 у всіх штатах. Також протягом кількох років вона була Президентом Міжнародного інституту вивчення хоспісів.

Чому вона приєдналася до OpusDei?

Чому доктор Магно, яка вже мала дуже насичене та успішне життя, спрямоване на розвиток та поширення хоспісного руху, приєдналася до Opus Dei? У листі, датованому 18 травня 1992 р. журналісту з «Newsweek» вона пише:

"Особисто я приєдналася до Opus Dei зовсім недавно. Я була дуже

активно задіяна як лідер руху Cursillo як у Філіппінах, так і в США з 1970 до 1984 р. Я також належала до харизматичного руху у Католицькому університеті та університеті Джорджтауну, так що я відчувала, що у моєму духовному житті все йде добре. Про Opus Dei я чула вже до мого виїзду з Філіппін у 1969 р. Але лише у 1982 р., коли я зустріла друзів, які належали до Opus Dei, я трохи зрозуміла, що це таке. Дуже просто: освячення та апостольство. Якщо я лікар, це Бог дав мені роботу, і будучи лікарем, я можу освятити себе та свою працю. Отже, у своїй професійній діяльності, я можу знайти святість та зростати у своїй любові до Бога. Адже Бог заповідав нам проповідувати всьому світу та віддати весь світ Богові, а це вже апостольство. Оскільки я намагаюся стати святою, я маю

намагатися також допомогти
іншим пізнати та полюбити Бога.

На мій погляд як лікаря, все це
стосується і мене. Це послання,
яке монсеньйор Ескріва
проповідував усе своє життя. *Opus Dei* – це заклик до святості в світі,
саме на тому місці, де ми є. Це -
покликання до святості на
робочому місці, до якого ми всі
залучені. Він вірив цілим серцем і
невтомно заохочував кожного
досягати цього за заступництвом
Непорочної Діви Марії та Святого
Йосипа...

**Лікар, яка докладає великих
зусиль, щоб бути Божим
апостолом**

...Що монсеньйор Ескріва зробив
для мене – він дуже просто
пояснив, яким є дорога до моєї
особистої святості. Я хочу бути
святою і хочу любити Бога цілим
серцем, а покликання до *Opus Dei*

допомагає мені робити це ...
Запевняю Вас, я – не фанатик. Я
лише лікар, яка докладає великих
зусиль, щоб бути Божим
апостолом. Щоб більше людей
дізналися про Нього та полюбили
Його. Це доручення, яке Він дав
кожному з нас, чи не так?»

Доктор Магно померла у 2003 р. у
віці 83 р. Вона організовувала
хоспісний рух у США не тому, що
належала до Opus Dei, радше Opus
Dei забезпечувала її різними
формами духовної підтримки і
надихала та підтримувала любов
до Бога та душ під час праці над
поширенням хоспісного руху в
США. Opus Dei не впливала на її
роботу, лише забезпечувала
духовну, доктринальну та
апостольську підтримку та
допомагала виконувати свою
роботу як професійну жертву, яка
мала б догодити Богу.

Більшість людей в Opus Dei, жінки чи чоловіки, не стикаються і, можливо, ніколи не стикнуться зі складною специфікою, яку мала робота доктора Магно - мати справу з мільйонами помираючих пацієнтів і членами їхніх родин. Проте Opus Dei вчить та допомагає жінкам і чоловікам намагатися виконувати свою звичайну роботу, суспільні та особисті обов'язки з любов'ю, надприродною перспективою, вірою у постійну присутність, зацікавленість та дію Бога в житті кожної людини. Окрім цього, програми Opus Dei дозволяють зрозуміти, що саме цей спосіб життя матиме позитивний духовний вплив на всі душі, особливо на ті, з якими вони будуть мати будь-який контакт.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/uk-ua/article/zhozefina-
magno-geroi-dlia-terminalno-khvorikh/](https://dev.opusdei.org/uk-ua/article/zhozefina-magno-geroi-dlia-terminalno-khvorikh/)
(06.08.2025)